

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันพุธที่ 14 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2550 หน้า 31

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ต้นแบบ"รักดีๆ" อยู่ที่พ่อและแม่

ในวันแห่งความรัก 14 กุมภาพันธ์นี้ เหล่าวัยรุ่นถูกจับตาเป็นพิเศษในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแสดงความรักต่อกัน หรือเพื่อเป็นแฟชั่นคุยไม้กับเพื่อน

นายสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ และผู้อำนวยการมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก กล่าวถึงปัจจัยที่มีส่วนกระตุ้นให้เด็กมีปัญหามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรว่า การที่เด็กสนใจในเรื่องเพศเพิ่มมากขึ้น เพราะมีปัจจัยกระตุ้นเร่งเร้าทางเพศ 3 ปัจจัยคือ ด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม

โดยทั่วไป เด็กจะสนใจเรื่องเพศอย่างจริงจังเมื่ออายุประมาณ 12-13 ปี ยกเว้นแต่ว่ามีสิ่งไปกระตุ้นก่อน แต่เมื่อเด็กสนใจเรื่องเพศแล้ว ผู้ใหญ่ควรมีบทบาทหน้าที่ในการสอนและแนะนำเด็กให้เข้าใจถึงที่มาของอารมณ์เพศ เข้าใจวิธีหลีกเลี่ยงการถูกกระตุ้น การเร่งเร้าทางเพศ รวมถึงวิธีสลายพลังกดดันทางเพศในทางบวก เด็กจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ดีและเหมาะสมได้

คนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่าปัจจัยด้านร่างกายเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งยังไม่ถูกต้องทีเดียวนัก เพราะพฤติกรรมทางเพศดังกล่าวส่วนสำคัญเป็นผลมาจากปัจจัยทางด้านจิตใจและทางสังคม โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านสังคม ซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ใหญ่ ถือเป็นแบบอย่างการแสดงออกทางเพศที่ไม่ดีและไม่เหมาะสมเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการเสพล้อลามกเพื่อใช้ปรนเปรอตนเองในเรื่องเพศ การมีพฤติกรรมทางเพศแบบเปิดเผย เช่น เดินกอดจูบ เล้าโลมในที่สาธารณะ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังรวมถึงสื่อต่างๆ ที่แสดงออกถึงเรื่องเพศ แม้ไม่ถึงขั้นการร่วมเพศ แต่แสดงให้เห็นว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางเพศเป็นวิถีปกติ โดยเฉพาะภาพยนตร์ต่างประเทศที่เน้นฉากเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การกอดจูบลูบคลำ เล้าโลมทางเพศ ซึ่งมีฉากเหล่านี้ในหนังทุกเรื่องเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์

พฤติกรรมทางเพศของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ถือเป็นแบบอย่างต่อเด็กโดยตรง และส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กมากกว่าการใช้สื่อหรือเห็นจากสื่อลามก เพราะการดูจากสื่อหรือภาพยนตร์อาจมีผลต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็ก แต่ไม่ส่งผลมากเท่ากับการที่เด็กได้เห็นจากแบบอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยธรรมชาติ เด็กจะรู้สึกเหมือนกับตนเองตกอยู่ภายในบรรยากาศนั้นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ เด็กจะไม่รู้สึกว่ายู่ในบรรยากาศของการมีเพศสัมพันธ์มากนัก ด้วยสภาพแวดล้อมที่มีผู้คนมากมายและเป็นสาธารณะ แต่ถ้ามีคนแสดงให้เห็น เด็กจะรู้สึกเหมือนตกอยู่ในบรรยากาศนั้นจริงๆ

เช่นเด็กอายุ 9 ปี ซึ่งฮอร์โมนเพศยังไม่ทำงาน แต่ชวนเด็กอายุ 8 ปี มามีเพศสัมพันธ์ด้วย เพราะเห็นพ่อแม่มีเพศสัมพันธ์กันต่อหน้า พ่อแม่ทำเหมือนไม่มีเด็กอยู่ในที่นั้น และคิดว่าเด็กคงไม่เข้าใจ แต่ในความเป็นจริงแล้วเด็กเริ่มเรียนรู้เรื่องเพศตั้งแต่ยังเล็กหรือจำความได้ และมีการเรียนรู้เรื่องเพศมาตลอด เพียงแต่เด็กไม่เคยเรียนรู้ในลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เพราะฮอร์โมนเพศของเด็กยังไม่ทำงาน และไม่มีใครแสดงบทบาทนั้นให้ดู แต่การที่พ่อแม่แสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมให้เด็กเห็นเท่ากับเป็นการกระตุ้นเร่งเร้าเด็กในเรื่องเพศ ทำให้เด็กมีความสนใจและมีพฤติกรรมในเรื่องเพศเร็วกว่าวัย ซึ่งเป็นสาเหตุทางสังคมที่สำคัญที่สุดที่ต้องระมัดระวัง

เด็กที่เริ่มเป็นวัยรุ่น แต่ถูกเลี้ยงดูแบบทิ้งๆ ขว้างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดี สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ เด็กไม่ได้รับความสำคัญ ขาดการดูแลเอาใจใส่ ทำให้ชีวิตไม่มีความสุข และเมื่อเด็กผู้หญิงหรือเด็กผู้ชายไปสนิทกับเพศตรงข้าม ทำให้เด็กรู้สึกว่าเพศตรงข้ามมีความผูกพันกับตัวเองมากกว่าทุกคน ฉะนั้นถ้าเพศตรงข้ามต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยก็ไม่ปฏิเสธ

หรือเด็กผู้ชายอยาก让孩子ผู้หญิงพิสูจน์ความจริงใจด้วยการยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย นี่ถือเป็นจุดเริ่มต้น เมื่อเด็กมีเพศสัมพันธ์จะเริ่มรู้สึกว่านี่เป็นการกระทำที่ทำให้มีความสุข เกิดความพอใจสูง ทำให้สมองหลั่งสารความสุข หลังจากนั้นเกิดความสบาย สบายใจ ผ่อนคลาย ความทุกข์ทุกอย่างที่มีหายไปหมด เหลือแต่ความสบายสบายใจ ฉะนั้นเมื่อเด็กที่ถูกทอดทิ้งนานๆ แล้วพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ทำให้ตนเองมีความสุขอย่างสิ้นเหลือ เด็กก็จะเสพติดทางเพศ เด็กจะมีพฤติกรรมหรืออยากมีเพศสัมพันธ์บ่อยๆ กับคนมากหน้าหลายตา เพราะรู้สึกว่านี่เป็นทางออกที่ดีที่สุดในชีวิตของเขา

ปลายทางของเด็กที่เสพติดทางเพศ เด็กผู้ชายจะมีแนวโน้มไปเกี่ยวข้องกับการค้าบริการทางเพศ หรือไปเกี่ยวข้องกับการงานที่มีโอกาสได้สัมผัสกับเพศตรงข้ามมาก สำหรับเด็กผู้หญิงลงเอยที่การค้าประเวณี

แนวทางการป้องกันปัญหา ควรเริ่มต้นที่พ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดี มีความสำรวมทางเพศ คอยดูแลลูก ไม่ให้เข้าถึงสื่อลามก แนะนำหรือสอนเรื่องขอบเขตที่เหมาะสม ผลดีและผลเสียหากมีขอบเขตที่ไม่เหมาะสมจะเกิดอะไรขึ้น รวมถึงพ่อแม่ควรสื่อสารกับลูกเพื่อให้ลูกได้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ทางเพศที่เหมาะสมกับเพศตรงข้าม หรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเรื่อง

เพศ

สิ่งที่เด็กต้องเรียนรู้ในเรื่องขอบเขตที่เหมาะสมมี 3 ประเด็น คือ ขอบเขตที่เหมาะสมทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม ตัวอย่างเช่น

ขอบเขตที่เหมาะสมด้านร่างกาย ในเด็กเล็ก เริ่มต้นจากการสอนให้เด็กรู้จักพื้นที่ส่วนตัวของร่างกาย ซึ่งเป็นพื้นที่ของร่างกายที่ไม่ควรให้ใครที่ไม่เกี่ยวข้องมาสัมผัสร่างกายส่วนนั้น

ส่วนเด็กที่เริ่มเป็นวัยรุ่น ต้องทำความเข้าใจเรื่องอารมณ์เพศ ซึ่งเกิดจากปัจจัยด้านร่างกาย การใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามขณะที่มีฮอร์โมนเพศทำงาน เป็นการเสี่ยงทำให้เกิดอารมณ์เพศ

จุดที่เด็กต้องรู้คือ เมื่อเกิดอารมณ์เพศ จะยับยั้งซึ่งใจตัวเองไม่ได้ในเรื่องเพศ เพราะความสามารถของสมองส่วนหน้ายังทำหน้าที่ในการควบคุมหรือยับยั้งซึ่งใจได้น้อย สมองพัฒนาน้อยในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านเพศทำได้น้อยที่สุด เนื่องจากฮอร์โมนเพศหรือพลังกดดันทางเพศของเด็กวัยรุ่นจะสูงกว่าทุกวัย เพราะเป็นระยะเริ่มต้นของการทำงานของฮอร์โมนเพศ กลไกต่างๆ ในด้านเพศไม่อยู่ในการควบคุม ถือเป็นปัจจัยเสริมทางลบ ขณะเดียวกันความกดดันทางเพศก็สูงสุด เด็กผู้ชายบางคนอาจสำเร็จความใคร่ได้วันละ 2-3 ครั้ง ดังนั้น เด็กจึงต้องเข้าใจภาวะด้านร่างกายว่าเป็นจุดที่อันตราย

เด็กวัยรุ่นกับเรื่องเพศ เหมือนกับน้ำมันออกเทนสูง จุดระเบิดง่าย ผู้ใหญ่ต้องแนะนำ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ต้องแนะนำ แต่สำหรับการแนะนำส่วนใหญ่ที่ว่าในเรื่องถ้าเด็กมีอารมณ์เพศมากๆ ให้ไปสำเร็จความใคร่ตนเอง ถ้าทนไม่ไหวจะต้องมีเพศสัมพันธ์ก็ให้คุมกำเนิด เป็นวิธีที่ไม่ได้ผล

การแนะนำนี้ทำให้เด็กตกอยู่ในวังวนของเพศโดยไม่อาจถอนตัวเองได้ เมื่อเด็กควบคุมตัวเองไม่ได้ในเรื่องเพศ

แล้วไปตามใจตัวเอง ไม่ต่อสู้ทางความคิดหรือพยายามยับยั้งซึ่งใจ จะทำให้ตกเป็นผู้มีปัญหาเสพติดทางเพศ และพยายามดิ้นรนไปมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นให้ได้ โดยไม่คำนึงว่าคนอื่นจะยินยอมพร้อมใจหรือไม่ ถ้าไม่ยินยอมก็หาทางชักจูง กดดัน หรืออาจจะบังคับด้วยเชียว ถ้าเป็นเด็กผู้ชายก็มักจบที่การข่มขืนกระทำชำเรา เด็กผู้หญิงมักเป็นการทอดสะพาน ยั่วยวนทางเพศให้ผู้อื่นมามีเพศสัมพันธ์กับตน การที่เด็กหมกมุ่นเรื่องเพศ เด็กจะไม่มีสมาธิไปพัฒนาตัวเองในด้านอื่นๆ

ขอบเขตที่เหมาะสมด้านจิตใจ ควรบอกให้เด็กรู้ว่าถ้าคิดผูกพันกับเพศตรงข้ามด้านผู้ชายหรือผู้หญิงที่ยังไม่พร้อมหรือขณะที่กำลังเรียน จะทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียนหรือการพัฒนาตนเอง โตขึ้นไปเด็กจะช่วยเหลือหรือดูแลตัวเองไม่ได้หรือได้น้อย มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดีนัก เพราะหมกมุ่นแต่เรื่องรักๆ ใคร่ๆ

ขอบเขตที่เหมาะสมด้านสังคม ถ้าไปมีสัมพันธ์ทางเพศที่ผิดฝาดผิดตัว จะเกิดปัญหาสังคมไม่ยอมรับ เช่น ไปมีสัมพันธ์กับผู้ชายกับครู รุ่นน้องที่โรงเรียน หรือกับคนอื่นที่มีครอบครัวแล้ว จะเกิดผลร้ายอันตรายเป็นมาหลายจุด เพราะป้องกันที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม คือความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจของพ่อแม่ลูก พ่อแม่ควรให้ความสำคัญต่อลูก ให้ความสนใจกับลูก มีกิจกรรมทำร่วมกับลูก เช่น เล่นกีฬา ท่องเที่ยว หรือไปร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนของลูก เป็นต้น หรือเวลาที่ลูกต้องการความช่วยเหลือควรให้โอกาสเด็กพูดให้ฟัง

สิ่งสำคัญอีกประการคือ การปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องเพศของพ่อแม่ แสดงออกซึ่งความรักและบทบาททางเพศที่เหมาะสม เพราะผลพวงที่เกิดขึ้นจากการได้เห็นแบบอย่างที่ดี ถือเป็นต้นแบบที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้และมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม อีกทั้งไม่เสี่ยงต่อภัยทางเพศในทุกๆ รูปแบบ

สนใจ "คู่มือเพศศึกษาสำหรับเด็กและครอบครัว" หรือปรึกษาปัญหาพฤติกรรมเด็ก ติดต่อมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก โทร. 0-2412-0738 0-2412-9834 หรือ www.thaichildrights.org